

Na pasece

Děvče Martina vejde na paseku, rozhlíží se:

Kde jste? (ticho)

Schované děti se střídají ve volání ptačí řeči, Martina přebíhá a hádá:

Ta ta ta tichota, lesní můj byt!.....Červenka!

x x x x x x x x x x (klepání)

Pojd' na červíky, pojd' na červíky,

x x x x (klepání)

spěchej, spěchej!.....Datel!

Kup mi, kup mi, sukni, sukni!.....Kukačka!

Nešťastný člověk, sehnal mě z vajec,. Uhuhuhuhuhú!..... Zase kukačka?

Ze strany smích a volání: **Ne, ne!. Lesní holub!**

Děvče Martina je chce přivábit:

Já znám ptáčka v lese,

strakatý vajíčka nese,

zelený, červený, bílý,

tak, jak se co komu líbí.

Láká na druhé straně:

Já znám ptáčka v dubu,

pošlu tam na něho Kubu,

Kuba má špičatou hubu,

von mi je vybere z dubu!

* * *

Skupina s malými dětmi vybíhá a zpívá, nesou si „veveříčku“, ale jako „tchůrka“ strkají Martině k nosu, ta před nimi uhýbá ke straně:

**Šla Marjánka po lesíčku, šla Marjánka po lese,
chytila tam veveříčku, už ji nese.**

**Nebyla to veveříčka, byl to tchůrek maličký,
schová si ho do kurníčka u babičky.**

Z druhé strany se ozývá opakované:

Už du du du! Už du du du!

Přibíhá Jonáš, nese příkrytý košík s houbami, malé děti na něj opakovaně:

Dudek, Jonáš...

Jonáš je usadí do rohu, něco jim pošeptá, aby se nechaly příkryt šátkem. Ticho.

Vběhnou velká děvčata, rozestaví se na tanec, Jonáš zavolá:

Už!

* * *

Děvčata tančí se šátky, vlákají děti do „brány“, ty jim tam dělají „kašičku“; v závěru si děvčata rozebírají malé děti do dvojic a tančí s nimi „u muziky“...

Šla má milá na houby, ona mi tam zabloudí.

Nezabloudí, neboj se, ona houby přinese.

Donese je v košíčku, bude vařit kaši, kašičku.

Kašička je kyselá, muzika je veselá...

Jonáš odběhne a přinese košík s houbami doprostřed, malé děti si v něm ukazují:

Kozák., masák., holubinka., pravák., liška....

Ne, kuřátko!

Naše babička říká liška!

Naše říká kuřátko!

Liška!

Hanička hádku ukončí:

.....
Kdo bude liška?

Všechny děti chtějí být lišky, Hanička rozhodne:

.....
Velká děvčata utvoří půlkruh, malé děti uprostřed těsně zády k sobě, děvčata kolem dávají pokyny. Malé děti je pečlivě plní, každé jinak: (vlasy, uši, nohy, ruce, krk) Když pohyb dokončí, zůstanou ve štronzu a čekají na další pokyn. Pokyny přicházejí z různých stran, aby se děti přečátely po každém zavolání.

Liško, ... liško, umej se!

Liško, ... liško, utři se!

Liško, ... liško, obleč se!

Liško, ... liško, obuj se!

Některé děti si při obouvání sednou a zůstanou na zemi, velcí rychle uzavřou kruh a zavolají také rychle:

Liško, liško, trhej zámky!

Malí se snaží proklouznout, podlézt, protrhnout spojené ruce. Velká děvčata je postupně všechny pochyťají a opět usadí do kouta. Chystají se k tanci.

* * *

Tanec „latovák“ probíhá jako dialog – škádlení mezi Jonášem se šátkem a děvčaty, která ho nakonec polapí do kruhu.

Malé děti se shluknou do těsné skupinky, utvoří „vejra“, aby odlákaly pozornost. Jonáš na ně ukáže:

Hele – vejr!

Vyklouzne a přeběhne k nim; udělá vejří uši a mezitím děti hrozivě:

**Vejr, vejr, vejr vejr, sedá v lese,
dává pozor, co kdo nese.**

Velká děvčata tančí:

**Vejr, vejr, vejr vejr, sedá v lese,
dává pozor, co kdo nese.**

**Šla tam selka se sedlákem,
nesla mu tam buchty s mákem.**

**Vejr, vejr, vejr vejr, sedá v lese,
dává pozor, co kdo nese.**

* * *

Velké děvče spohledem na oblohu:

Nějak se zatáhlo...

A jiné děvče:

A setmělo....

Malé dítě:

Já už chci domů..

Jonáš:

To tě musí vyvést z lesa ohnivý sloup!

Velká děvčata:

No, opravdu!

Začínají vypravovat, chtějí je trochu vyděsit:

Po jednom lese chodíval ohnivý sloup. Nikdo se ho nebál, ani děti, protože nikomu neublížil....

Malé dítě:

Já se bojím!

Velcí pokračují a stupňují strašení:

Ba když šel někdo lesem a bylo tma, ještě si na něj zavolal:

ZTLUMIT SVĚTLO

Jonáš opět silným hlasem:

„Kdyby tu byl hořatej, ten by mi posvítil!“

Velké děvče vyskočí doprostřed, udělá „hořatého“ třepáním a poskakováním (jako plamínky) a straší malé děti:

A hned stál hořatej před ním a - -

Velká děvčata zatím začnou v prostoru vytvářet zvuky deště. Děti nastavují ruce kapkám, volají:

Poprchává...

Někdo utíká, někdo odchází (aby to nebylo stádo)

Ten, komu déšť nevadí, řekne jako poslední vesele nebo posměšně:

Poprchává, dědek bábu zakopává!

* * *

K O N E C